

KPS Blog 9 juni 2021:

“Pensioen zorgt voor maatschappelijke stabiliteit, maar in wat voor wereld?”

Ons land kent al ruim 75 jaar een goed pensioenstelsel. Natuurlijk is er in al die jaren aan gesleuteld, maar in essentie is er niet veel veranderd. Nog steeds zorgen onze pensioenen voor maatschappelijke stabiliteit voor arm en rijk, voor jong en oud ook al zijn de sociaaleconomische omstandigheden in de loop van de tijd gewijzigd.

Ons poldermodel zorgde eveneens voor veel stabiliteit en de verplichtstelling heeft prima gewerkt. En al is er 10 jaar over gediscussieerd -en praten de professionals er nog graag over door- er ligt nu een pensioenakkoord, waarmee ons pensioenstelsel voorlopig weer een tijd vooruit kan.

De uitwerking van het pensioenakkoord levert de sociale partners, besturen en uitvoeringsorganisaties de komende tijd nog wel het nodige puzzelwerk op. Belangrijke vragen moeten zij zien te beantwoorden. Kies je voor de verbeterde premieregeling? Of wordt het een pensioenovereenkomst met solidariteitsreserve? Ga je invaren of juist niet? Is het wel uitvoerbaar wat je wilt? En hoe leg je de veranderingen aan je deelnemers uit, zodat zij er vertrouwen in houden?

Terechte vragen om goede pensioenregelingen te blijven aanbieden en om een van de beste pensioenstelsels ter wereld te behouden. Maar zijn het vragen die ook een complexer en groter vraagstuk beantwoorden? Kijken we met deze vragen verder dan de komende 10, 20 of 30 jaar? Kijken we met het bouwen aan onze pensioenen ook naar de wereld over 50 jaar en later, naar de wereld waarin deze pensioenen besteed gaan worden?

Dan gaat het natuurlijk om het beschermen van onze aarde, van ecosystemen, van het klimaat en het zorgen voor een leefbare wereld. In rap tempo bedreigen we onze planeet en plagen we rooibouw op flora, fauna en de mens. ‘Maar daar hebben we toch ESG-beleid voor?’, hoor ik je zeggen. Het is alleen de vraag of dat beleid wel ver genoeg gaat? Of dat niet te vrijblijvend is, een checklist. Zouden er niet gewoon verplichte ESG-beleggingen moeten komen? In ieder geval op nationaal niveau, maar nog veel liever op Europees niveau?

Misschien vind je dit te ver gaan. Maar dan wijs ik erop dat de centrale banken klimaatrisico's op dit moment al aan het omzetten zijn in financiële risico's. Nog een stap verder en dan staan deze op de balans van pensioenfondsen. Dus wat is de invloed van het niet beschermen van onze aarde voor onze pensioenzekerheden?

Dus: gaan we ons echt afvragen of we door moeten gaan op de weg van vóór COVID-19? De weg van de geïndividualiseerde samenleving, waarin het neoliberale nastreven van persoonlijk geluk en welzijn de hoogste norm is, of was? Of beseffen we dat we onze polder kunnen moderniseren en inzetten voor een modern en solidair pensioenstelsel dat ook rekening houdt met het welzijn van onze planeet?

Zomaar wat vragen die wat mij betreft bij de uitwerking van het nieuwe pensioenstelsel op de tafel van sociale partners, bestuurders en uitvoerders terecht mogen komen.

Vanuit de werkgroep Pensioencommunicatie binnen KPS nodigen we je van harte uit over bovengenoemde vraagstukken constructief met ons in gesprek te gaan.

Aad Groen

*Deelnemer KPS werkgroep Pensioencommunicatie
Directeur/mede-eigenaar Groen van Solinge & Partners*

Dit blog is op persoonlijke titel op uitnodiging van KPS geschreven: www.kps.nl

